

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/509/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512201040
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3512201040.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom O., L. X, H.: XX XXX XXX, zastúpeného I. S., W., U. S. so sídlom O., L. X, H.: XX XXX XXX proti odporcovi: B. B., bytom Z. Y. XXX/X, O. V. O., t.č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu W. G. R., so sídlom E. X, O., H.: XX XXX XXX, zastúpeného Z. J., W., so sídlom W. X, O., H.: XX XXX XXX, o zaplatenie 851,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22. apríla 2013, č. k. 11C/262/2012 - 67, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 142 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Z. W. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Z. č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. konanie zastavil, vo výroku II. odporcovi náhradu trov konania nepriznal, vo výroku III. navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 71,11 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Zároveň uložil vo výroku IV. vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 44,37 Eur, a to prostredníctvom Daňového úradu O. po právoplatnosti uznesenia a vo výroku V. platobný rozkaz tamojšieho súdu 7Ro/102/2012-20 z 23.04.2012 zrušil. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 851,28 eur s príslušenstvom z titulu nesplnených záväzkov odporcu vyplývajúcich z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom (SLSP, a.s.) a odporcom. Spolu s návrhom navrhovateľ zaplatil súdny poplatok 51 eur. V priebehu konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom, ktorý vo svojom všeobecne koncipovanom podaní neuvádzal žiadne konkrétne okolnosti súdnej veci okrem spisovej značky a mena a priezviska odporcu (dokonca ani predmet sporu). Bez bližšej špecifikácie vzniesol tiež námietku premlčania a žiadal návrh zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Odporca náhradu trov konania nežiadal. Pojednávanie vo veci nezačalo. Navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a k žiadosti vedľajšieho účastníka o priznanie náhrady trov konania uviedol, že pokiaľ tento vystupuje ako občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľa, mal by túto ochranu byť schopný z povahy svojho predmetu činnosti zabezpečiť sám bez právneho zástupcu, a preto mu náhrada trov právneho zastúpenia nepatrí. V súlade s § 96 ods. 1 O.s.p. súd konanie z dôvodu späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania zastavil a navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok krátený o 6,63 eur. Keďže navrhovateľ bližšie neuviedol a ani inak nebol zistený dôvod späťvzatia návrhu, možno konštatovať iba to, že navrhovateľ späťvzatím zavinil

zastavenie konania, s čím citované ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. spája povinnosť navrhovateľa uhradiť trovy konania. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznal, pretože ju nežiadal. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie obsahujúce námietku premlčania ((odmena 51,45 eur + r.p. 7,81 eur) + 20 % DPH). Súd konštatoval, že tak ako nemožno vylúčiť právne zastúpenie osôb s právnickým vzdelaním, alebo dokonca osôb vykonávajúcich priamo právnické povolania, nemožno právne zastúpenie odoprieť ani združeniu, i keď samo má ochranu práv ako predmet svojej činnosti. Za prevzatie zastúpenia a prvú poradu súd náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal pre ich neúčelnosť. Z obsahu spisu je zrejmé, že k prevzatiu zastúpenia vedľajšieho účastníka (vrátane prvej porady) došlo bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, teda bez znalosti právnej stránky veci. Právna pomoc tak nemohla mať žiaden obsah, preto bola pri tomto úkone úplne bezúčelná a náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi za ňu nepatrí. Súd súčasne zrušil v doterajšom konaní vydaný platobný rozkaz pre nemožnosť jeho doručenia odporcovi podľa § 173 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v časti výroku o výške priznanej náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi zmenil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142,01 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Uviedol, že súd prvého stupňa postupoval svojvoľne a vec nesprávne právne posúdil. Namietal, že mu nebola priznaná náhrada za úkon prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom. Právny zástupca vedľajšieho účastníka právnu vec riadne prevzal a s vedľajším účastníkom na prvej porade prerokoval postup v konaní. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vzniesol kvalifikovanú námietku premlčania po preštudovaní návrhu na začatie konania. V ďalšom vedľajší účastník v odvolaní poukázal na rozsiahlu judikatúru slovenských súdov. Osobitne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.01.2013, č.k. 6Co 280/2012-90. Konštatoval, že súd prvého stupňa mal v prejednávanej veci o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 10 ods. 2 AT v spojitosti s § 10 ods. 1 AT, a teda priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142,01 Eur, čiže tak, ako si ju vedľajší účastník v konaní riadne uplatnil a špecifikoval, t.j. za dva úkony právnej služby s režijným paušálom a DPH. Vedľajší účastník si v závere odvolania uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (podanie odvolania) celkovo vo výške 46,22 Eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie v napadnutej časti výroku o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O.s.p. potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,24 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Zastával názor, že takýto vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 164/2012. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212

ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je v tejto časti dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzátí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania.

Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporcovi domáhal zaplata 851,28 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.04.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania nerozhodol správne, keď mu priznal náhradu trov konania len za jeden úkon, a to vyjadrenie k návrhu na začatie konania, pričom za úkon prevzatia a prípravy zastúpenia náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd uvádza, že vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Odvolací súd zároveň dopĺňa, že vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Súd prvého stupňa postupoval správne pri výpočte určenia výšky náhrady trov konania. Táto bola vyčíslená a správne priznaná v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. zo sumy 851,28 Eur vo výške 51,45 Eur za jeden úkon právnej pomoci, avšak náhrada vedľajšiemu účastníkovi patrí za dva úkony právnej

pomoci, a to prevzatie a príprava (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie, ktoré obsahovalo námietku premlčania.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov prvostupňového konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 142 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia 851,28 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje len z istiny /nie z príslušenstva/ a podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinne v čase vykonania úkonov právnych služieb predstavuje 51,45 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia v roku 2012 (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) a vyjadrenie k žalobnému návrhu doručené súdu prvého stupňa dňa 25.03.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 102,90 Eur (2 x 51,45 Eur) Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj režijný paušál za uvedené úkony vo výške 1 x 7,63 Eur (za rok 2012) a vo výške 1 x 7,81 Eur (za rok 2013), t.j. spolu vo výške 15,44 Eur. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšila sa odmena a náhrady vo výške 118,34 Eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 23,66 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 142 Eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 70,89 Eur, predstavujúca rozdiel medzi priznanou náhradou trov prvostupňového konania priznanou odvolacím súdom vo výške 142 Eur a náhradou trov prvostupňového konania priznanou súdom prvého stupňa 71,11 Eur. Vedľajšiemu účastníkovi preto patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 Eur za podanie odvolania, doručeného dňa 10.06.2013, režijný paušál 7,81 Eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,22 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.